

XIV. évfolyam
2006. február



KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

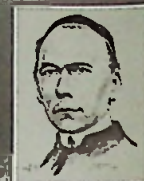
www.kolping.hu



A gyermek Isten ajándéka

Cikkünk az 5. oldalon

KOLPING ÍRÁSAIBÓL



A társadalom megújulásáért

AZ ISTEN ORSZÁGÁÉRT!

Kolping Adolf élete vége felé látva a legényegyleti mozgalom nagyszerű kiteljesedését, mintegy megérezve kezdeményezésének történelmi távlatát arra figyelmeztetett, hogy a jövőben a megváltozó körülményekhez majd meg kell találni az akkor célravezető módszereket.

A MOZGALMI MŰLT.

A katolikus legényegyleti mozgalom jellegzetességei közül különösen a következőket érdemes mai helyzetünkben megfontolni:

A mozgalom lényegében a társadalomnak egy erős keresztény középréteg általi megújulását célozta meg, szemben a vallásellenes, proletárok forradalmát előkészítő marxista kezdeményezéssel.

A mozgalom a „segítségnyújtás az önségítéshez” alapelvre épült. A segítséget nyújtók elkötelezett papok, tanítók, orvosok, iparosok, vagyis „tisztas polgárok” voltak.

Ezek a pártoló tagok biztosították az oktató, életre nevelő, közösséget teremtő egyesületi élethez az anyagi és a szellemi feltételeket. Rendszeres anyagi hozzájárulásukkal fenntartották a helyiségeket, és szolgáltatták az oktató, nevelő, továbbképző előadásokat.

Az „önségítés” a rendes tagokra hárult. A legények saját érdekükben vehették igénybe az egyesület szolgáltatásait. Saját boldogulásuk számára bővítették vallás-

világnézeti, társadalmi, egészségügyi és szakmai ismereteiket, készülhettek fel arra, hogy ők is tisztas polgárokként felelősséggel legyenek képesek helytállni az életben.

Amennyiben saját egyesületi ház létesítésére került sor, amely gyakran szállást is biztosított egyleti tagoknak, akkor általában vagyonos szponzorok adománya képezte az induló tőkét. Az adományokat gyakran az érintett megyéspüspökök nyújtották. A katolikus legényegyletek szövetségi rendszerét

ugyanis Kolping Adolf az egyház szervezeti felépítéséhez rendelte.

Összefoglalva: A mozgalom nem „magába fordul”, hanem kifelé, az adott kor társadalmára kívánt hatni.

A „segítés az önségítéshez” alapelv a rendes tagsághoz képest sokszor többszörös létszámú pártoló tagság önzetlen, önkéntes vállalása által valósult meg. A modell

azért is volt folytonosan megújuló jellegű, mert mindig újabb fiatal segítők lettek rendes tagok, miközben a régiek mint mesterek, vagy házas emberek onnan kikerültek.

A JELENLEGI HELYZET

A XXI. század elejére a marxista ihletésű „reális szocializmus” megbukott. Az ateista állampárti rendszer után viszont a „jóléti társadalom”-ból fakadó vallási közömbösség, sőt vallásellenesség

jegyében tovább folytatódik az Istentől való elfordulás. Ilyen körülmények között a következő társadalmi bajok enyhítésére lehetnek a Kolping-mozgalom részéről a megfontuló válaszok:

A vallástól való elfordulás: a hitből fakadó tevékeny szeretet. Az önző, individualista, élvezetmaximalista „single”-életmódra: az önzetlen, önkéntes segítséget felajánló szolidáris közösségek. A nagycsaládok szétesése után a házasság és a család válsága, és a nyomában létrejövő demográfiai csapda, a társadalom elöregedése ellen pedig a családok segítése a nevelésben és a szociális gondoskodásban.

A vezérelve továbbra is a befelé fordulás helyett kifelé, a társadalomra hatni, továbbá az „elöregedés” ellen folytonosan megújuló modellek szerint dolgozni!

A tevékeny szeretet pedig azt is jelenti, hogy a Kolping-családok nemcsak művelődési közösségek, hanem akcióközösségek is!

A plébánia szinten szerveződött helyi Kolping-család ezért vegye célba az óvodás és általános iskolás gyerekek keresztény szüleit és pedagógusait! Szövetkezzenek arra, hogy összefogva a családoknak a nevelésben segítsenek elsősorban! Ha a családoknak szociális szolgáltatásokra is volna igénye, akkor meg lehetne fontolni egy helyi Kolping-Támogató Szolgálat megszervezését is.

Kétségtelen, hogy a Kolping-mozgalom társadalmi teljesítményét leginkább az intézményei munkája alapján értékeli

(folytatás a 3. oldalon)



Kolping Adolf



Farsangi vidámság

Farsang a vidámság ideje. Farsang vízkeresztől hamvazószerdáig tart. A vidámság az öröm külső jele.

A karácsonyi öröm a farsangi vidámságba csúcsosodik ki. „Mindennek rendelt ideje van.” „Ideje van az örömnél és szomorúságnak, vidámságnak és búslakodásnak” – figyelmeztet az ószövetségi bölcsességi könyvek szerzője. Am a keresztény ember – a lelke mélyén – mindig örül, még a bús napokon is. Erre figyelmeztet szent Pál apostol: „Testvéreim, örüljete. Újra csak azt mondom, örüljete. Lelki jószágokat ismerje meg mindenki.

Az Úr közel van.” – írja a nemzetek apostola Rómából, ahol épp nagy bizonytalanságban és aggodalmak között tölti vizsgálati fogságának napjait.

Megfontolandó szavak ezek számunkra, akik hajlamosak vagyunk arra, hogy ne örömnél, hanem búslakodásaink okait keressük /és meg is találjuk/.

Pedig minden helyzetben találhatunk okokat arra is, hogy örüljünk. Legelőször is meg kell feledkeznünk

az önsajnálatról. Az önsajnálát mögött az a téves meggyőződés húzódik, hogy mi ártatlanok vagyunk. Ártatlanul kell elszenvetnünk az élet mindennapi terheit. Ezzel szemben abból kell kiindulnunk, hogy nem vagyunk sem büntelenek sem ártatlanok.

Rengeteg mulasztásunk van, s ezt nem lehet kimagyarázni azzal, hogy nincs időnk, fáradtak vagyunk, s rosszak a körülményeink. Alapjában véve lusták és kényelmesek vagyunk, s – érdekes módon – a saját szórakozásunkra mindig találunk időt. Ha kisebb nagyobb kellemetlenség ér bennünket, azt megérdemeljük. Jobb itt vezekelni, mint a tisztító tűzben.

Az örömszerzés első forrása, hogy minden nap keressünk magunknak egy olyan okot, ami miatt örülhetünk. Lehet ez a szép idő, az egészség, valamiféle humoros helyzet, egy rész-siker stb. Mindezért hálát kell adnunk Istennek, aki megajándékozott ezzel. Sohase panaszkodjunk, mert ezzel a bennünk lévő örömet romboljuk. Az örömszerzés

második forrása, hogy minden nap szerezzünk másnak örömet. Ez nem kerül semmibe, és mégis megváltoztatja körülöttünk a világot.

Örömet nemcsak drága ajándékokkal lehet szerezni. Egyébként is a drága ajándék csak akkor szerez örömet a másoknak, ha figyelmes és személyre szóló.

Örömet lehet szerezni jó szóval, figyelmes meghallgatással, tapintatos hallgatással, egy mosollyal, együtt érző gesztussal, hálás–köszönő szavakkal.

Aki örömet szerez másoknak, az ma is örülni fog. Hétköznapi örömforrás lehet az állapotbeli kötelességünk hűségének teljesítése. S ha még egy kis szeretetet és kedvességet is viszünk bele, akkor a tiszta lelkiismeret örömét is megízlelhetjük.

Így megszületik a hála érzete is bennünk. A hálát mindig az öröm kíséri.

S végül, az öröm és vidámság nem csupán lelki, hanem testi egészségünket is szolgálja. Örülni egészséges.

DR. BOLBERITZ PÁL FŐPRÉZES

folytatás a 2. oldalról >

a közvélemény. Ebben a vonatkozásban minden „Kolping” nevet viselő oktató-nevelő vagy szociális intézmény a többi, állami, önkormányzati, alapítványi és magán intézménnyel áll versenyben. Itt újra döntő jelentőségű az intézmény mögött álló mozgalmából fakadó önkéntes, pártolói tagság támogatása!

Ahol kívül a „Kolping- márkánév” szerepel, ott belül a Kolping- szellemiségnek kell megnyilvánulni számtalan módon!

A szerető gondoskodásnak a fantáziája óriási!

Összefoglalva: A Kolping-családok és a Kolping- intézmények egymással kölcsönös függésben vannak. Az oktató-nevelő intézmények az érintett gyermekek szüleivel és mindazokkal szolidárisan összefogva, akik a jobb jövőért a nevelésben akarnak tevékenyen segíteni, végzik munkájukat. Más intézményekkel összehasonlítva ez képezi a megkülönböztető jellegét!

A szociális szolgáltató intézmények-

re ez analóg módon érvényes: itt az érintett családokat segítik azok, akik szolidaritásból összefognak velük. Végül pedig tisztázzuk azt, hogy mi az önzetlen, önkéntes segítségnyújtás jutalma. Aki megteszi, megtapasztalhatja, hogy jobb adni, mint kapni! Egyébként pedig ismeretes, hogy az utolsó ítéletkor kizárólag az számít érdemnek, amit másoknak tettünk! Az alapító boldog Kolping Adolf szellemében tehát tevékenykedjünk mi is, tőlünk telhetően az Isten országáért!

LANG GYÖRGY

XVI. Benedek pápa kísérő levele a Famiglia Christiana című olasz lap olvasóihoz a Deus caritas est, „Az Isten szeretet” kezdetű enciklikáról

Orülök, hogy a Famiglia Christiana elküldi nektek enciklikámat, és nekem is lehetőséget ad, hogy néhány kísérő szót írjak, melyekkel szeretném megkönyvítani olvasását. Eleinte ugyanis a szöveg nehéz és elméletinek tűnhet. Ha azonban elmélyedünk olvasásában, nyilvánvalóvá válik, hogy csupán válaszolni akartam néhány, a keresztény élet szempontjából nagyon konkrét kérdésre.

**Az enciklika első része a főlemelő és le-
hajló szeretetről (eroszról-agapéről) szól.**

Az első kérdés: Valóban lehet szeretni Istent? – A válasz az első kérdésre: igen, tudjuk szeretni Istent, mert nem elérhetetlen távolságban, hanem belépett az életünkbe. Jön felénk, mindegyikünk felé a szentségekben, melyekkel tevékenykedik az életünkben; a teremtet világ jeleivel.

De csak fölajánlotta nekünk a szeretetet, hanem elsőként élte meg, és oly sokféleképpen kopogtat a szívünkön, hogy válaszként fölébressze szeretetünket.

A második kérdés: Lehet-e szeretetet parancsolni? Nem olyan érzés a szeretet, amit vagy érzünk, vagy nem? – A szeretet nem csupán érzélem, hanem hozzá tartozik az akarat és az értelem is. Szavával Isten értelmünkhöz, akaratunkhoz és érzésünkhöz szól, oly módon, hogy meg tudjuk tanulni „teljes szívvel és teljes lélekkel szeretni Őt”. A szeretet ugyanis soha nem befejezett és soha nincs készen, hanem növekszik; elmondhatjuk, hogy csak lassan tanulunk meg úgy szeretni, hogy a szeretet egyre inkább áthassa minden erőnket és utat nyisson a helyes életre.

A harmadik kérdés: Szerethetjük-e valóban a „felebarátot”, aki idegen vagy egyenesen ellenszenves számunkra? – Igen, képesek vagyunk rá, ha Isten barátai vagyunk. Ha Krisztus barátai vagyunk, s így egyre világosabbá válik, hogy Ő szeretett és szeret bennünket, jóllehet mi gyakran elfordítjuk róla a tekintetünket és más irányokat követve élünk. Ha azonban az Ő barátsága lassanként jelentőssé és döntővé válik számunkra, akkor kezdünk

jót akarni azoknak, akiknek Ő jót akar, és akiknek szükségük van a mi segítségünkre. Ő azt akarja, hogy barátainak barátaiává váljunk, és mi erre képesek vagyunk, ha a szívünkben közel vagyunk Őhöz.

A negyedik kérdés: Az Egyház a maga parancsolataival és tilalmaival nem keseríti-e meg az erosz, a szerelem örömet, mely a másik felé ösztökél és egységre törekszik? – Az enciklikában azt próbáltam megmutatni, hogy az Erosz legmélyebb ígérete csak akkor tud megérlelődni számunkra, ha nem akarjuk kierőszakolni az azonnali boldogságot. Épp ellenkezőleg, türelmesen egyre inkább föl tudjuk fedezni a másik mélységeit a test és a lélek egészében, oly módon, hogy végül a másik boldogsága fontosabb lesz számunkra, mint a sajátom. Akkor már nemcsak birtokolni akar az ember, hanem ajándékozni, s éppen az önzéstől való megszabadulásban találja meg az ember önmagát és telik el örömmel. Az enciklikában a megtisztulás és az érlelődés szükséges folyamatáról beszélek, annak érdekében, hogy az Erosz igaz ígérete teljesülhessen. A hagyományos nyelv ezt a „tisztaságra nevelésnek” mondja, mely nem mást jelent, mint megtanulni a teljes szeretet a növekedés és az érlelődés türelmében.

**Az enciklika második része a le-
hajló szeretet közösségi formájáról, a karitásról szól.**

A karitás az Egyház közösségi szeretet-szolgálat mindazok felé, akik testben vagy lélekben szenvednek, és szükségük van a szeretet ajándékára. Ezzel kapcsolatban két kérdés merül föl:

Az első kérdés: Vajon az Egyház nem hagyhatja-e ezt a szolgálatot más filantrop szervezetekre, melyek oly sokféleképpen alakulnak? – Íme a válasz: nem, az Egyház ezt nem teheti meg. Az Egyháznak gyakorolnia kell a szeretetet a felebarát iránt közösségileg is, különben a szeretet Istenét töredékesen és elégtelen módon hirdetné.

A második kérdés: Nem kellene-e inkább egy olyan igazságos rendre törekedni,

melyben többé nincsenek rászorulók, s így a Karitás fölöslegessé válik?

Íme, a válasz első fele: A politikának kétségtelenül az a célja, hogy megteremtse a társadalom igazságos rendjét, melyben mindenki megkapja azt, ami őt megilleti, és senki nem szenved ínséget. Ebben az értelemben az igazságosság a politika igazi célja, hasonlóképpen a békéhez, mely lehetetlen igazságosság nélkül. Az Egyház a maga természeténél fogva nem politizál, hanem tiszteltben tartja az állam és berendezkedésének autonómiáját.

Ezen igazságos rend a közgondolkodásra tartozik, miként a politika az összes állampolgárok érdeke. A gondolkodást azonban gyakran elvakítják az érdekek és a hatalom akarása. A hit arra való, hogy megtisztítsa az értelmet, hogy látni tudjon és helyesen tudjon dönteni. Az Egyház feladata, hogy gyógyítsa az értelmet és erősítse a jó akaratot. Ebben az értelemben – anélkül, hogy politizálna – az Egyház szenvedélyesen részt vesz az igazságosságért való küzdelemben. A közhivatalokban tevékenykedő keresztények dolga, hogy a politizálásban mindig új utakat nyissanak az igazságosság számára.

A válasz második fele, mely az enciklikában különösen is közel áll a szívemhez, ezt mondja: az igazságosság soha nem teheti fölöslegessé a szeretetet. Az igazságosságon túl az embernek mindig szüksége lesz a szeretetre, mely egyedül képes lelket önteni az igazságosságba. Egy olyan sebekkel teli világban, amelyet ma tapasztalunk, ez az állítás nem szorul bizonyításra. A világ várja a hittől készített keresztény szeretet tanúságtételét. Ezáltal a mi világunkban, mely gyakran annyira sötét, fölragyog Isten fényessége.

KELT. RÓMÁBAN, 2006. FEBRUÁR 1.

2005. december 25-én jelent meg a Szent-
atyja első pápai körlevele a szeretetről.
A körlevél magyar fordítása kapható a
Szent István Társulat könyvesboltjában.

Fogamzásgátlás és a természetes családtervezés

A nemiségre és a szaporodásra vonatkozó biológiai szabályokat az ember vagy elfogadja, vagy nem. Ha nem fogadja el, és megpróbál beleszólni, akkor beleavatkozik Isten teremtő alkotásába.

Az első esetben megismerjük és elfogadjuk saját természetünket, vagyis a Teremtő akaratát. A másik esetben a Teremtő akarata ellenére egy „jobb” és „modernebb” valóságot akarunk létrehozni, de olyat, amely elutasítja az ember valódi természetét. És e második esetben az ember mindig alul marad. Mindenki alul marad, aki azt hiszi, hogy becsaphatja a természetet, pontosabban magát az Istent, hogy kihasználhatja azt, ami kellemes és elveheti azt, ami kényelmetlen Isten tervéből és az általa alkotott egészéből. Az ilyen ember előbb-utóbb megbánja tettét. Végül ő lesz az, aki leginkább sajnálatra méltó. És mivel az embert nem győzi meg az az érv, hogy „Isten ezt tervezte el számodra, és ez így lesz jó” – hiszen sok fiatal ez egyáltalán nem érdeklődik, közelebb kerülünk meg a témát más irányból. Fogalmazzunk inkább így: „Egészséges az, ami természetes. Ami természetellenes, az viszont káros.”

Most nem fogok arról beszélni, hogy mennyire egészségtelen a fogamzásgátlás, hiszen erről sok helyen olvashatunk. De általánosságban azt mondhatjuk, hogy a fogamzásgátlás eszközével olyanok élnek, akik a természet rendjét, vagyis Isten művét próbálják átalakítani. Ez elég siralmas, ha összehasonlítjuk azzal, amit Isten számunkra kitalált. A XXI. Század elején elég sokat tudunk az ember szaporodásáról ahhoz, hogy ne kelljen félelemmel vagy ártó szándékkal közelítenünk a téma felé. Megtanulhatjuk felismerni a fogamzásképességet, hogy ezt a képességet a legjobb módon ki is használhassuk. Hozzá kell itt tennünk, hogy fontos feltétele a természetes módszerek alkalmazásának, hogy a

férfi a nővel együtt megfigyelje és tanulmányozza a természet bennük megnyilvánuló rendjét. Ha a férfi partnerré tud válni ebben – és nem csak érdekesnek, de esetleg még csodálatosnak is tartja, amit a társával tapasztal – minden esély megvan arra, hogy a házasságból jó házasság legyen. Sokkal nehezebb a helyzet, ha a nőnek egyedül, – a férfi háta mögött – kell a megfigyeléseit végeznie, ezért próbálja meg lassacskán bevonni ebbe a férjét.

Általánosságban gyakori, hogy az emberek nem tudják, mi a különbség a természetes családtervezés és a mesterséges fogamzásgátlás között. Gyakran azt mondják? „hisz az a lényeg, hogy ne szülessen az együttlétekből gyerek, de hogy ezt természetes vagy mesterséges (modern, tudományos) módon érjük-e el, az már másodlagos.” Ez a vélemény egy hatalmas félreértésből adódik.

Először is, a természetes családtervezésnek nem célja, hogy ne szülessen gyerek. Pont az a lényege, hogy ne legyen gyerek – de – akkor, amikor felkészültünk rá és annyi, amennyit optimálisnak tartunk. Mi több, a természetes családtervezési módszerek sokat segítenek, amikor a gyermekfogantatással kapcsolatban különböző problémák adódnak. Segítenek meghatározni a gondok forrását, és meghatározzák a legalkalmasabb időpontot, amikor a legnagyobb eséllyel megfoghat a gyermek. A természetes módszer azoknak az embereknek való, akik elfogadják saját természetük korlátait, és fontosabbnak tartják a gyermek életét a szexuális élvezetnél. Így tehát a szeretkezés egy felsőbb célnak, a szaporodásnak van alárendelve. Ez nem jelenti azt, hogy az ember lemond a szexuális élvezetről, sőt ez az élvezet még hatványozódik és mélyül azáltal, hogy a házaspár várakozik egymásra, és közben megszabadul a félelem érzésétől, ami az együttlétet nem

kívánt eredménye miatt jelentkezik. Azt mondhatjuk, hogy a természetes módszerek teljesen egészségesek, mind fizikai mind pszichológiai, mind pedig erkölcsi értelemben. A természetes módszerek semmilyen szempontból nem ártalmasak (ezt még az ellenzők sem állítják). Végül pedig a természetes módszernek nagyon jó nevelő hatása is van: Fejlesztik az akaraterőt, és értelmi képességeket, önuralomra tanítanak és kifejlesztik tetteinkért érzett felelősségtudatot. Mennyire fontos tulajdonságok ezek az életben...

A mesterséges fogamzásgátlás lényege azonban teljesen más, egyedül az, hogy az embernek ne legyen gyermeke. A fogamzásgátláskor vagy a személyt magát az aktust fosztjuk meg a termékenységétől. A termékenység a gyermekáldástól való félelem forrása lesz ezáltal, ezért úgy bánunk vele, mint egy betegséggel, amit le kell győzni. Vagyis nem fogadjuk el saját magunkat. Azok alkalmazzák a fogamzásgátlást, akik nem fogadják el magukat, és a szexuális élvezetet fontosabbnak tartják a gyermek életénél. Így tehát a szeretkezés célja a szexuális élvezet. Az egészben az a szomorú, hogy az ember miközben küzd, hogy még nagyobb és nagyobb legyen az élvezete, egyre halványabbá és felületesebbé teszi azt. Azért lesz egyre kisebb az élvezet, mert bármikor lehetőség van rá (vagyis nincs meg a várakozás izgalma), és állandóan ott a félelem az együttlét eredményével kapcsolatban. (Éppen emiatt a félelem miatt nyúl az ember a fogamzásgátlás módszereihez). Azt mondhatjuk tehát, hogy a fogamzásgátlás egészségtelen mind fizikai, mind pszichológiai, mind pedig erkölcsi értelemben. Sőt a valódi cél kifejezetten az egészség károsítása. Hiszen a fogamzásgátlással a termékenységünket romboljuk, amely az egészséges ember

tulajdonsága. A betegség ezen a téren sok házaspár nagy fájdalma. Így tehát, ha a fogamzásgátlás teljesen ártalmatlan lenne (ahogy ezt sokan állítják), akkor egyúttal teljesen hatástalan is kellene, hogy legyen. Természetesen, amikor az ártalmatlanságról szólnak, akkor a termékenységen kívüli hatásról beszélnek. Az ember egészsége azonban egy teljeskörű fizikai – pszichológiai – lelki egészség, és ha az egyik területen változik valami, az hatással van az egész személyiségre. (ez teljesen logikus, nem kell hozzá semmiféle biológiai, orvosi vagy pszichológiai tudás).

Végül pedig a fogamzásgátlásnak semmiféle nevelő hatása nincs, éppen ellenkezőleg! Felmenti az embert: nem kell használnia az eszét, az értelmi képességét, akarátát önuralmát és a tetteiért a felelőséget is másra hátrítja. (Az ő gondja csak annyi, hogy szakszerűen alkalmazza a fogamzásgátló módszert, minden további felelőség a gyártóé). Ennek a gondolkodásmódnak az eredménye pedig

BALATONFÖLDVÁRI HÍREK

2005. október 1-én az Idősek hónapjának kezdetén ellátogattunk a Letenyi Kolping Idősek Otthonába, ahol kb. 1,5 órás műsorral kedveskedtünk a bentlakóknak. Ezt követően elbeszélgettünk az otthon lakóival. Ebéd után, - melyet az intézmény vendégeiként fogyasztottunk el-, vettünk búcsút tőlük. Hazafelé egy Mária-búcsújáró helyet látogattunk meg Homokkomáromban.

A buszon többen is azon gondolkodtak, hogy milyen módon tudnánk az otthon lakóin segíteni. Aztán jött a javaslat, hogy talán ruha-gyűjtéssel szeretnénk segítséget nyújtani. Nagy Sándor országos titkár úrral és az otthon igazgatójával egyeztetve kezdtük meg a gyűjtést Kolping tagjaink körében. Ezen kezdeményezésünk eredménnyel járt, hisz november végén, karácsonyi ajándékként egy furgonra való ruhaneműt gyűjtöttünk össze. A gyűjtés kettős célú volt, egyrészt a bentlakók használatára, másrészt az otthonban való felhasználást (ágynemű, paplan) szolgálta.

Horváth Ferenc Szent Kereszt Kolping család

a megfogant élet elpusztítása akkor, ha a fogamzásgátló módszer valahol nem működött. Hiszen ők tényleg nem akartak gyereket, „becsületesen” használták is a fogamzásgátló módszert, tehát a gyártó a „hibás”. Ha pedig így van, akkor miért ők vállalják a felelőséget? Így tehát a gyártóknak az érve, miszerint a fogamzásgátlás az abortuszok számát csökkentő, nem igaz, a tapasztalat épphogy ennek ellenkezőjét bizonyítja. Ha valaki össze akarja hasonlítani a fogamzásgátlást és a természetes családtervezést, az megállapíthatja, hogy a két dolog egymásnak minden szempontból szöges ellentéte. Talán egyetlen szempontból nem. Ez pedig a hatékonyság. Mindkettő hatékony, ha pontosak akarunk lenni a természetes módszerek egy hajszálnyit hatékonyabbak a fogamzásgátlásnál. Ha valaki ezt az utolsó mondatot elolvassa meglepődik, sőt nem is tudja elképzelni, hogy ez így van, az jól bedőlt a hazug propagandának.

A fogamzásgátlás módszereiről beszélni nem akarok, azt azonban kötelességemnek tartom elmondani, mert sokan nincsenek tisztában a tényekkel, hogy a hormontartalmú gyógyszereknek a fogamzásgátlás hatása mellett van egy olyan hatása is, amiről a gyártók mélyen hallgatnak. Ez pedig a fogamzásgátló tabletták magzatölő hatása. Egy nő sem tudhatja, aki bevesz egy ilyen gyógyszert, hogy az rá fogamzásgátló vagy magzatölő hatással lesz. Így tehát az erkölcsi felelőség vonatkozik a magzatgyilkosságra is. Természetesen az, aki nincs tisztában a gyógyszerek magzatölő hatásával, nincs ilyen felelősége, és tartok tőle, hogy sokan vannak ilyenek.

Még egy konkrét gyógyszerről szeretnék szólni, ennek neve: RU 486. ez egy tipikus magzatölő gyógyszer, amit fogamzásgátlónak neveznek. Ajánlják a terhesség hetedik, sőt tizedik hetéig, és azt írják rá, hogy ha késik a menstruációd... A gyógyszer gyári neve: 32486. Vagyis a 32486. fogamzásgátló tableta egy francia cég terméke. Ezt azért mondom, hogy tudatosuljon bennünk, a fogamzásgátló tabletták ipara nem egy kisvállalkozás. Ez egy világméretű ipari

beruházás. Zárójelben megjegyezném, hogyan került az RU a piacra. 1988 őszén Franciaországban komoly televíziós, rádiós sajtóvita folyt a témában. Az akkori világ tudósai, a kultúra, a művészet meghatározó személyiségei, a politikusok vitatkoztak. Voltak olyan vélemények, hogy a tableta a XX. Század nagy találmánya, és hogy egy „áldás” az emberiségnek, de voltak olyan vélemények is, hogy a gyógyszer az emberirtás kegyetlen és ráadásul törvényesített módszere. Végül hosszú és heves viták eredményeként bejelentették: „bevezetjük, de csak próbaidőre, az orvos szigorú felügyelete alatt, csak francia nők számára, akik már szültek, stb.” Tíz évvel később, hogy törvényesen-e vagy sem, azt nem tudom, de a pirula ma az egész világon beszerezhető. Bárki használhatja, bárki megölheti saját megfogant gyermekét. Érdekességként talán még annyit, hogy Bill Clinton elnök, első elnöki ciklusa idején a homoszexuális jogainak védelme mellett éppen ezt a gyógyszert legalizálta országában. Mindezt csak azért mondom, hogy tudatosítsam mindenkiben, micsoda lobbizás folyik a megfogant élet ellen.

Végül a „legújabb divat”. Az USA jogszabályai a gyermeket attól a pillanattól kezdve védelmezik, amikor annak előbújik a feje. Addig a percig a gyermeket semmi sem védi, nincsenek jogai, különösen pedig nincs joga az élethez. Ezért a következő dolgot találták ki: elindítják a szülést, de úgy, hogy a gyermeket megfordítják és először a lábaik jönnek ki, vagyis megszületik, de a feje az anyában marad. Ekkor megölik a gyermeket úgy, hogy kiszippantják az agyvelejét, és így veszik ki a testet az anyából. Mindez törvényes, a jogszabályoknak megfelelő. Csak az USA-ban évente gyermekek ezrei halnak meg így.

Megbolondult ez a világ. Sajnos ez következik abból, hogy ha az ember azt gondolja magáról, hogy joga van életről és halálról dönteni, hogy feltételeket szabhat, amelyek teljesítésétől függ, hogy valakit enged-e megszületni vagy sem.

JACEK PULIKOWSKI

Rendkívüli gyereknapok

„Rendkívüli gyereknap az bármikor lehet, A lényeg az, hogy tudjon róla minél több gyerek!” – éneklte Halász Judit.

Kedves Testvérek! Bizonyára sokan értesültek arról, hogy községünkben január harmadikával Támogató Szolgálat kezdte meg működését és megannyi nemes feladatai között felvállalta a rendkívüli gyereknapok megszervezését is. Mit is takar ez a gondolat? És mitől rendkívüli? Hát attól, hogy még nem írunk májust, nemcsak egyszer van egy évben, illetőleg azért, mert azoknak a gyerekeknek és fiatal felnőtteknek szervezi, akikre eddig a községünkben – a Karitászon kívül – senki sem gondolt.

Kik ők: hát a fogyatékkal élni kényszerülő gyermekek, illetőleg fiatal felnőttek, akik örökre gyermekek maradtak. Mivel sikerült őket boldoggá tenni?

- Szervezték üvegfestéssel, színezéssel egybekötött délutáni programot
- Tanultak „virágkötészetet”, szőttek
- Volt farsangi báljuk is: élőzenével, fánkkal, jelmezzel és nagy-nagy boldogsággal
- A jövő héten pedig színházba megy a gyerekszínház.

Bár egyik műsoron sem lehettem jelen, és sokan kérdezhetnék ezért: honnét tudom, hogy jól sikerült? Úgy gondolom, szinte mindenki életében előfordult már, hogy látott már „túlcsorduló boldogságot”. Ha egyszer valaki ilyet lát, annak nem kell leírni, hogy milyen az, egyszerűen csak felismeri. A felismerés pedig mérhetetlen boldogsággal tölti el.

A Támogató Szolgálat nemcsak a gyermekek megsegítésére jött létre, hanem minden rászoruló támogatására is. Arra biztatok mindenkit, hogy kérje segítségüket, hiszen egy időben jött segít-

ség megakadályozza, hogy egy önként vállalt 24 órás szolgálat a hosszú évek elteltével teherré váljon. Nem váltja ki a családtagot, de egy lélegzetvételnyi időhöz juttatja, miközben egy hivatásos ápoló maximálisan ellátja feladatát.

Egy chilei költőnk ekképp vélekedik a szolgálatról:

„Ne hidd, hogy csak a nagy szolgálat érdem. Az apró szolgálat öröme is létezik, például amikor meglocsolod a kertet, rendet raksz a könyvek között, vagy megfésülöd egy kislány kócos haját! Ne hidd – tévesen – hogy szolgálni a kis emberek dolga. Az életet adó Isten is szolgál, s joggal mondhatjuk így: Ő, aki szolgál.

Naponta néz a kezünkre, s kérdezi: szolgáltál-e? Kit? Egy barátot? Szerettedet? Idegent?

Köszönöm, hogy megengeded, hogy szolgáljalak.”

FÁBLÁNNÉ CSEJK ERIKA

ÉRSEKVADKERTI TÁMOGATÓ SZOLGÁLAT

Az idei évben immáron tizedik alkalommal kelt útra az érsekvadkerti alakulat, hogy Csehországban egy nemzetközi labdarúgó tornán megmértesse magát.

Az elmúlt tíz évben sok minden megváltozott. A csapat fiatalodott és kettőre gyarapodott, immáron másodízben erdélyi barátaink (érsekvadkerti tartózkodással) is velünk tartottak, és nem utolsó sorban a helyszín sem Zdar, hanem a Brnotól cirka harminc kilométerre fekvő Blansko városa volt.

A torna tizenegy csapat részvételével zajlott. Képviseltette magát Németország, Csehország, Székelyföld és Magyarország.

A rendkívül színvonalas torna izgalmas mérkőzéseket, egyenlő erők küzdelmét hozta. A lelátón pihenő csapatok és szurkolók kiélezett küzdelmeket, izgalmas mérkőzéseket láthattak.

A csoportmeccsek – mint mindig – nehézkesen kezdődtek számunkra. Az első mérkőzés vereségét egy, az utolsó másodpercekben rúgott góllal kizen-

Merj álmodni

vedett győzelem követte. Ekkor még mi sem gondoltuk volna... A csoport utolsó meccsének nagyarányú győzelme önbizalommal töltött el bennünket.

Aztán következett a negyedöntő, ahol a tavalyi évhez hasonlóan ismét a másik érsekvadkerti csapattal kellett megküzdenünk. A külső szemlélő egyik szemé sirt, a másik nevetett, hisz egy biztos továbbjutója van településünknek, de sajnós az egyik elvérzik.

Az elődöntőben a csehországi Jihlava csapata volt az ellenfelünk, velük nagyon jó kapcsolatot ápolunk, a nálunk eddig két alkalommal megrendezésre kerülő nemzetközi labdarúgó tornán mindkét alkalommal részt vettek, és már nagyon várják a jövő évit. A kiélezett küzdelem végül is egygólos győzelmet hozott számunkra.

Ilyen közel még sosem voltunk ahhoz, hogy meghódítsuk Csehországot. Még egy meccs, csak egy meccs és megnyertük – mondogattuk magunkban. Azután

eljött az a mérkőzés. Az ellenfelünk Zdar csapata volt, mondhatni a házigazda. Erdélyi barátaink fantasztikus hangulatot varázsoltak a csarnokban, egész idő alatt zúgott a „Hajrá magyarok!”, „Ria, Ria, Hungária!”. Ilyen közegben nem is végződhetett másként a döntő, minthogy 3-0-ra diadalmaskodtunk.

Minden évben úgy indultunk neki ennek a tornának, hogy tisztességes helytállás, azért a dobogóra esélyesek vagyunk, de sok közel azonos képességű csapat van. Csak álmainkban jött elő az a kép, hogy mi emelhetjük a nap végén a magasba a győztesnek járó serleget. És lásd, megtörtént...

Végül köszönet azoknak, akik tíz évvel ezelőtt megkezdtek az utat, s azóta minden évben folytatták is azt, hogy egyszer mi vehessük át az ő helyüket, köszönet erdélyi barátainknak azért a hangulatért, amit számunkra a torna alatt varázsoltak, és köszönet a csapatnak, aminek én is tagja lehettem, hogy teljesítette közös álmainkat.

MOLNÁR ARNOLD

ÉRSEKVADKERT, 2006. JANUÁR

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL



SZLOVÉNIA

Szlovénia a folyamatos növekedés célját szem előtt tartva decemberben elérte a 42. Kolping Család megalakulását, és így kerekén 1500 tagot tudhat magáénak. Az eddigi irányvonalak elsősorban a fiatalság, a család, és a sport területei voltak, amelyek az alakulásokat erőteljesebben befolyásolták, most azonban az



önálló vállalkozókkal is kiegészült a jelentkezők száma. Mindezeket felül regionális területek bevonása is szerepet játszik a tagság létszámának növelésében. A cél elérése érdekében megkeresték a ljubljanoi érseket, valamint a Szlovéniai Metropolitát, akik mindketten érdeklődést mutattak ez iránt, tekintettel arra, hogy a képzés fellendülése kívánatos, különösen olyan területeken, mint a katolikus szociális tanítás, a retorikai szemináriumok, PC, valamint nyelvi kurzusok, nem is beszélve a házasság és a család témájáról. Mindezeket felül motiválni kívánják a szociális területet is, elsődlegesen az idősek vonatkozásában, illetve azon fiatalokat, akiknek az oktatás területén vannak nehezségeik.

BRAZÍLIA

Pernambuco Szövetségi Államban 2005. december 15. történelmi napnak szá-

mított, mivel első esetben vettek használatba egy kézi működésű vízszivattyút. Egy ilyen eszköz különösképpen olyan helyeken nagy értékű, ahol a szárazság nagyobb méreteket ölt, és ezáltal nemcsak a remény, hanem az élet minősége is javul. Egy ilyen szivattyúval 40 méter mélységből óránként 1000 liter víz nyerhető, és így a kisebb települések vízellátása megoldott. Az adott területen tíz ilyen szivattyú került használatba.

URUGUAY

Az Uruguayi Szövetségnek még 2005-ben sikerült az NRO segítségével a nemzetközi fiatalok alapítványán Fundación International de la Juventud keresztül, egy olyan kooperációt létrehozni, amelynek segítségével nemcsak anyagi támogatást, hanem informatikai képzést is tudnak 200 fiatal számára biztosítani. Ennek óriási jelentősége abban áll, hogy a munkaerőpiacon kedvezőbb körülmények között érvényesülhetnek.

FÜLÖP SZIGETEK

A Kolping Szövetség itt az organikus földművelés területein kíván segítsé-



get nyújtani az ottani állami szervezeteknek, és így ökológiailag támogatni és beindítani olyan szemináriumokat, ame-

lyeknek segítségével természetes módon válna lehetővé a trágyázás és a kártevők elleni védekezés megoldása. Az állami szervezetek ezzel szeretnék elérni, hogy a gazdák ezekkel az új megoldásokkal élve, körzeteikben ú.n. mintagazdaságokat hozzanak létre, és ezt kiterjesztve az állattenyésztésre is, érjenek el eredményeket.

TOGO

A Lomé-i érsek Msgr. Philippe Fankofodro egy szisztematikus Kolping szervezetet kíván létrehozni, és ennek érdekében megbízott egy egyházi személyt, aki már a múlt évben 12 közösséget alapított, és ismertette Adolf Kolping személyét és tevékenységét. Kolping Család alakulások is történtek, amelyeknek feltétele volt egy egyházi személy felügyelete, és azon kívánság, hogy egy közösség legalább húsz tagból álljon. Az alapítást követően feladatuk lett, hogy bizonyos időn belül tanulmányozzák az alapszabályzatot. Ezt követően kell, hogy az éves programjukat összeállítsák, és feladatköreiket egyeztessék. A tervszerűen 2006-ban ezek a Kolping Családok egyházmegyei szövetségé alakulnak.

CHILE

Az energiahordozók folyamatos drágulása következtében az érdeklődés az alternatív energiamegoldások felé fordult. Antofagosta tartományban a Kolping Szövetség a tagok számára kurzusokat létesített annak érdekében, hogy „solar” kályhákat építsenek. Ezeket a solar kályhákat a főzés gondjait megoldva lehetővé tették az energiaköltségek csökkentését, sőt, környezetükben a környezetbarát megoldást is népszerűsíteni tudták.

Zoltai Ferenc Zenei nap Csepelen

„Mielőtt gitárt veszel a kezébe, tedd fel magadnak a kérdést: szereted-e azokat, akiknek énekelsz? Mert enélkül csak zengő érc és pengő cimbalon leszel. Ha valamit felvállalunk és valamit kiteszünk az életünkéből, a szívünkéből, akkor vissza fognak kérdezni, hogy mi van bennem és mi van e mögött. Rajtam keresztül az Isten nagy munkát visz végbe. Meg kell próbálnom bitelesen élni, és amit énekelek, azt élni is akarom.”

/Sillye Jenő/

Mikor először mentünk Csepelre a Kolping Zenei Napokra, az csak egy jó bulinak tűnt, szerintünk profi módon énekeltek dalainkból vittünk néhányat. Már akkor kitűnt, milyen sokszínű ez a nap. Nem egyházi jellegű, nem világi jellegű, mégis mindkettő békésen megfér egymás mellett. Rendkívül jó, hogy nem templomban rendezik, hiszen oda néhány produkciót nem lehetne bevinni, persze nem a minősége, hanem a stílusa miatt.



Csepeli énekkar



Érsekvadkerti énekkar



Zoltai György country zenekara

Viszont itt a Kolping házban csupán a jelenlévők hozzáállásán múlik az, miként hangzik el egy egyházi ének.

Az évek alatt egyre inkább bebizonyosodott, hogy ez nem csupán egy jó buli. Magas színvonalú, művészi előadások mellett jó látni a kisebbek próbálkozásait, s évek múlva jó lesz látni azt, hová jutottak el sok-sok munkával. Ha szeretjük azokat, akikhez megyünk, adni is akarunk valamit. Általában ez a legnagyobb gond, hogy mit. Mi ebben az évben Sillye Jenő dalaiból válogattunk néhányat, s a dalok és imák az Oltáriszentségre irányították figyelmünket. Fiaataljaink gitárral, kislányaink furulyával, fuvalával kapcsolódtak a felnőttek énekéhez, melyet Csernák János művész úr szövegmondása húzott egyre fölfelé.

Minket is meglepett a mély csend, mely szavai alatt betöltötte a termet. S bízunk abban, hogy üzenetet közvetíthettünk az ottlévőknek. Ugyanakkor nekünk is volt módunk el-elgondolkodni ezen az üzeneten.

Öröm volt hallgatni a csepeli fiatalok templomi kórusát. Jó volt átélteni lelkesedésüket, sok munkájuk eredményét. A sláger persze a country zenét előadó Zoltai Feri bácsi unokájának együttese volt, nagyon nehezen tudtak lemenni a színpadról, annyi vastapsot kaptak. A szölisták között voltak kezdők, gitárral, haladók citerával, akik megénekeltek, és művészek, akik elámítottak minket.

S mindezt egy hatalmas énekléssel egybekötött vendéglátás zárta, melynek kedves színpoltja volt, hogy Horváth Melinda hegedűművésznő milyen örömmel játszott a népdalokat és a magyar nótákat gitárosunkkal együtt.

Ha szeretünk valakit, adni is akarunk neki. Mi igyekeztünk örömet és gondolatunkat vinni, s nagyon megpakolva, sok-sok ajándékkal értünk haza. Nem kézzelfogható ajándékkal, hanem azzal, hogy minket is szeretnek.

ÉRSEKVADKERTI KOLPING CSALÁD

15 éves a Bátaszéki Kolping Család

A Bátaszéki Kolping Család tavaly ünnepelte fennállásának 15. évfordulóját. Erről a tagok és meghívott vendégek ünnepi összejövetellel emlékeztek meg

Az ünnepi ülést részvételével megtisztelte a körzeti prézes és titkár, a Kiskunhalasi Kolping Család elnöke és kedves felesége, Bátaszék város polgármestere, aki kolping tag is, mint a még élő legényegyleti tagok.

A 2005. október 16-i plébániai esti szentmisén pedig hálat adtak a 15 év kegyelmeiért, ajándékaiért. A szentmisén Csukor Árpád diakónus, az egyesület alapító elnöke mondta a szentbeszédet:

Szép jubileumot ünnepelünk ma, – örvendő szívvel és lelkesen. Amit húsz évvel ezelőtt még álmodunkban sem remélhettünk, az másfél évtizede már valóság. Tizenöt évvel ezelőtt, – az országban másodikként, – a megnyíló lehetőség kihívására válaszolva. – megalakult itt, Bátaszéken a Katolikus Kolping Család Egyesület.

Az a szándék vezetett bennünket, – akkori alapító tagokat, – hogy itt valami virágzó közösséget alkossunk. Mindig időszerű, nem kis feladatot jelentő programot nyújtva az erre fogékonyaknak. Munkánkkal legyünk a teremtő Isten munkatársai. Valósítsuk ezt meg, mint jó szakemberek, jó keresztények, jó szülők és a társadalom jobbra tételében aktívan résztvevő állampolgárok.

Akkor és ott, – láttuk a célt!

És most itt ez a jubileum! Az ünnep mellett felhívás kell hogy legyen lelkiismeretvizsgálatra is. Mit valósítottunk meg mindebből? Ha igazán őszinték akarunk

lenni, be kell vallanunk: bizony nem sok okunk van a felhőden ünneplésre...

De nézzük, hogyan is voltak a kezdetek? A XIX. század közepén Adolf Kolping – a lelkes kölni káplán és szociális apostol – akkortájt, mikor Karl Marx megírta főművét, a Tőkét, és kiadták a Kommunista Kiáltványt, – melyeknek bomlasztó hatását azután a világ több mint 150 évig nyögte, – Katolikus Legényegyletek alapításával írta be nevét a történelembe. Személyes buzdítására és ösztönzésére azután hamarosan megalakultak hazánkban is.

teljes elkobzásával. A rendszerváltásnak nevezett változásokkal párhuzamosan érthető, hogy a nemzetközi központ Kölnből komoly érdeklődéssel fordult hazánk felé. És még 1988 végén, a „89-es II. törvénycikk hatályba lépése előtt az osztrák fiatalok segítségével megindult Pécsen az egykori legényegylet újjászervezése.

Mivel még annak idején a hitleri Németországban üldözték a Legényegyleteket, szükségessé vált a Kolping mozgalom szélesebb bázisra helyezése.

Így történt meg a „kiöregedő” tagok családotól való bevonása az egyleti életbe. Így alakultak át a legényegyletek Kolping Családokká. Hazánkban is ez a megújult forma honosodott meg, amikor az egyesületi törvény lehetővé tette az újjászervezést.

A pécsi Kolping Család biztatására és támogatásával, valamint a németországi Heinrich Festing prelátusnak, a Nemzetközi Kolping Szervezet egyházi elnöke közelgő látogatásának sürgetésére, a mi plébániánkon is megalakítottuk a Kolping Család Egyesületet.

Célunk az volt, hogy a tisztas munká, művelődés és kultúrát kikapcsolódás keresztényszellemben való megélésével járjunk hozzá településünk megújulásához.

Már hét Kolping Család működött az országban, amikor 1990. november 3-án, ünnepélyes keretek között – mint

bejegyzett és egyházilag jóváhagyott szervezet – létrejött a Magyar Kolping Szövetség szabályai szerint, annak tagjaként, a Magyar Püspöki Kar elnökének védnökségével. Ezen a nagyon szép eseményen többen is részt vettünk az alapító tagok közül. Ugyancsak többen ott voltunk Rómában is 1990. november



A Bátaszéki Kolping Család alapító tagjai

A XX. század közepére a Katolikus Legényegyletek száma hazánkban már megközelítette az ötszázat. Jóllehet a magyarországi Kolping Szervezet igen előkelő helyet foglalt el a nemzetközi mozgalomban, a kommunista hatalomátvétel könyörtelenül beszüntette működését. Ingó és ingatlan vagyonának

27-én – Adolf Kolping oltárra emelésén –, amikor II. János Pál pápa őt a boldogok sorába iktatta.

A kezdetektől eltelt 15 év. Elmondhatjuk, hogy az alapítók és a későbbben hozzájuk csatlakozók fáradozásait – melyet az elődök példája nyomán tettek – Isten áldása, és ha szerény is de siker koronázta.

Ez a mai ünneplésünk a lelkiismertvizsgálaton túl buzdítson bennünket arra, hogy a boldog Adolf Kolping által kitűzött feladatokat és célokat, a követelményeknek megfelelően és az adott lehetőségek és feltételek szerint megvalósítsuk.

Befejezésül és útravalóul az elkövetkező időkre nézve, álljon előttünk boldog Adolf Kolping egyetlen mondata: „Az élet a hitre épül!” Tevékenységének ez a mondata volt vezérgondolata, akár lelkipisztorként, akár szociál-pedagógusként, hogy szociál-reformerként dolgozott. Nagyon hamar felismerte, hogy a valláshoz szükségszerűen hozzátartozik a szociális, a szegénység problémáját megoldani igyekvő tevékenység is. Célja az volt, hogy újra és újra rádöbbenje az embereket – és századokon átnyúlva itt és most, bennünket is – a vallás, a hivatás, a család és a társadalom igazi értékeire.

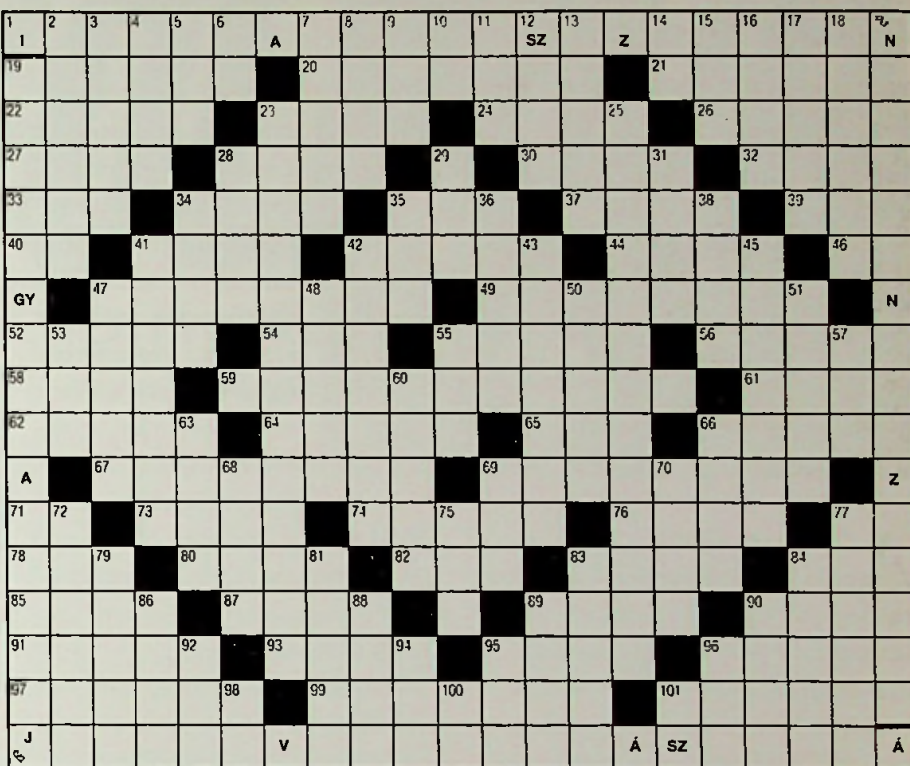
Vallotta, hogy Jézus Krisztus üzenetét nemcsak a megszentelt templomokban, hanem mindenütt, másutt is hirdetni kell.

Világos alapelvek, nyitottság az idők kihívásai felé és boldog Adolf Kolping tanításához való hűség – aki példát mutat nekünk a keresztény életre, az égből pedig közbenjárásával segít bennünket –, ezek manapság a Kolping-mű – mint katolikus, szociális mozgalom – működésének alapelvei.

Ezek az elvek – melyek életünkben megvalósításra várnak – szavatolják, hogy a Kolping Család mozgalom a jövőben is be tudja tölteni küldetését az emberek, a családok, az egyház és a társadalom szolgálatában. Ámen.”

A szentmise után a résztvevők az eltelt idő történéseit beszéltek meg a baráti vacsora elköltése közben.

A FENTIEKET LEJEGYEZTE:
BENCÉS VILMOS VILÁGI ELNÖK



FESZTY MASA GONDOLATA

VÍZSZINTESEK: 1. A GONDOLAT ELSŐ SORA. 19. Különleges selymek. 20. Áruló. 21. Elmelet. 22. Menni kezd. 23. Történelmi mű szereplője. 24. Barna bőrű nép. 26. Krími gyermektábor. 27. Indonéz sziget. 28. Legyel. 30. Tartozik. 32. Vízilabda kapus. 33. Folyócska. 34. Épülete. 35. Spion. 37. Energiahordozó. 39. Rákoscabai Torna Klub. 40. Berü kijev. 41. Jelen volt az esetenél. 42. Sírásra késztet. 44. Fémhuzal. 46. Tojás, németül. 47. Tónus. 49. Játék a sakokban. 52. Végett. 54. Mesefilm cím, fordítva. 55. Álnokság. 56. Énekek bibliai könyv. 58. Színház alkalmazza. 59. Megbocsátottak. 61. Torz törpe. 62. Ormányos medve. 64. Jár neki. 65. Hím bárány. 66. Csatajáról, székesegyházáról híres. 67. Ripityára tört. 69. Monopólium. 71. Mennyiségi egység, röv. 73. Piszok. 74. Csepel-szigeti helység. 76. Édességféle volt. 77. Molibdén jele. 78. Román terepjáró. 80. Színész volt /József/. 82. Legelő. 83. Valaki helyzete. 84. Légnyomás egység. 85. Rosszabbá tesz. 87. Értelmileg gyenge. 89. Marakodnak rajta. 90. Nigériai labdarúgó. 91. Abban a 24 órában. 93. Tejből válik ki. 95. Madárgyomor. 96. Képezi magát. 97. Ékköves fejdísz. 99. Kicsapongó. 101. Mártásféle.

FÜGGŐLEGESEK: 2. Portugál matematikus /NONIUS/. 3. Vörös bor. 4. Eladó. 5. Lámpa kancóca. 6. Üres bók! 7. Értékes. 8. Osztályzat. 9. Egy. olaszul. 10. Tiltás. 11. Kálium, gallium. 12. Csizmának is van. 13. Odanyújtó. 14. Fordítottjával, férfinev. 15. Női név. 16. Angol város. 17. Gombóc ..., mesefigura. 18. Senmi, olaszul. 19. A GONDOLAT FOLYTATÁSA. 23. Isten Fia. 25. Országunk oltalma. 28. Tűznyelv. 29. Sütő iparos. 31. Legyőzöttek fizetnek. 34. Nagyobb göröngy. 35. Szenvedés. 36. Bamba. 38. San..., Costa Rica fővárosa. 41. Esmétek. 42. Rikoltott. 43. Menni késztet. 45. Kukorica. 47. Izmael anyja. 48. Pesti kerület. 50. Tokod melletti helyen. 51. Ateisták bálványa. 53. Ruténium, oxigén. 55. Tám betűi keverve. 57. Bolgár hegyesűcs. 60. Felkelést elfolyt. 63. Támolyog. 66. Mahmud ... Pahlavi, sejk. 68. Kellém. 69. Kézimunkázik. 70. Bakonyi város. 72. Földfelszín változás víz hatására. 75. Festmény. 77. Kézi billentyűsor. 79. Arról a helyről. 81. Női név. 83. Házastársunk fivére. 84. Néger nép. 86. Tény,

fordítva! 88. Idejémulttá lesz. 89. Dómja közismert. 90. Mészkösziklák bemélyedése /KARR/. 92. Foglalkozás. 94. Mosóporféle. 95. Óriáskigyó. 96. ...izmus, Lao-Ce tana. 98. Te meg én. 100. Olom vegyjele. 101. Mezőgazdasági üzem.

M.Gy. Kiskunbál



A Magyar Kolping Szövetség

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Lang György

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Lapterv és dizájn: Végh Ágnes

Szerkesztőség: 1035 Budapest,

III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239

Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu

Interneten: www.kolping.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk
OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy az árak emelkedése miatt egy példány újság előállításí költsége: 200 Ft.

Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

„Belépés családotul”

CSALÁDI SPORTNAP GÖDÖN



A duna-parti település „Belépés családotul” rendezvény-sorozatának legutóbbi állomására február 18-án került sor. Az esztendőkorán immár hagyományossá vált családi sportnap keretén belül ezalkalommal ügyességi feladatok, váltóversenyek kerültek megrendezésre. A főszervező, Wagner László a helyi kolping család tagja, ezúttal a Magyar Kolping Szövetség Északi Körzetében lakó családokat is meghívta. A rendezvényre ellátogatott Hudson Judit Körzeti titkár, valamint a Gödi Kolping Család elnöke, Karosi Ottó is. No és nem lehet sportnap sportoló „szárvendég” nélkül, a kapura rúgás „felügyelői” posztját nem más, mint az FTC korábbi sokszoros válogatott labdarúgója, a szintén gödi lakos Nyilas Elek látta el.

A februári hóolvadás idején Wagner László, a helyi Piarista Szakközépiskola testnevelője, a gödi kolping család tagja – mint fő szervező – fedett sportcsarnokba invitálta a Dunakanyar kapujában fekvő kisváros igazán sportos családjait. Az eseményre meghívást kaptak a régió Kolping családjai is – részt vettek kicsik-nagyok, papák-mamák, kik a téli olimpia szemlélését felfüggesztve választották a rekreáció eme formáját. A „Belépés családotul” rendezvény-sorozat fő célja a családok egészségének megnövekedése, a szabadidősport, a rekreáció értékeinek megőrzése, átadása. Mivel a februári váltón szülők-gyermekek alkotta csapatok együtt teljesítették a feladatokat, a fiatalok átlagéletkorának megfelelően a szervezők több kategóriát díjaztak. Volt szlalom futás, kosárra dobás, célba dobás,

sőt, alkalmi golfpályán ismerkedhettek a versenyzők a településen is népszerű sportággal. A kapura lövés egyik versenybírója, vagy talán inkább felügyelő-szülője a gödiek egyik szomszédja, a korábban zöld-fehéreként Bajnokok Ligáját is sikerrel megjárt labdarúgó, a többszörös válogatott Nyilas Elek volt –, aki amúgy játéktudá-

sával a helyi csapatot is erősíti. A Magyar Kolping Szövetség Északi Körzete, és a KIDS egyaránt ismerkedik az ilyen jellegű családi sportrendezvényekkel.

És végül engedtessek meg felsorolnom a dobogósokat: a Gyenes család Gödről és Horváthék Dunakeszről arany-, a Wehner család Budapestről és Udvardi-



ék Főtről ezüst, míg a gödi Nagy-Adamovits vegyes csapat és a Szmeskó család Sződről bronzérmesek lettek.

Hajrá Wagner tanár úr, rendezz több ilyen sportprogramot, „léptesd be a családokat”, teremszert, olimpia ide-oda, mozgass meg kicsit-nagyot, hívd példaképeket, így talán egy picit te is hozzájárulsz ahhoz, hogy ne „csak” sportnemzet, hanem sportoló nemzeté is legyünk...

VASVÁRI FERENC, GÖD

FELELŐS DÖNTÉSRE BIZTATNAK

Egyházi vezetők a választásokról

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Állandó Tanácsának tagjai, a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház püspökei a három egyház életét 2006-ban várhatóan legnagyobb mértékben befolyásoló eseményekről, a választásokról és azok várható hatásairól egyeztettek a múlt héten.

Minderről Veres András püspök, az MKPK titkára közleményt adott ki. Eszerint a résztvevők nagyra értékelték az ökömenikus imahét eseményeit, és megosztották élményeiket, tapasztalataikat a közös imádság erejéért. A püspökök áttekintették az egyházak az állam kapcsolatának megoldására várható problémáit, és részletesen elemezték a 2006-os állami költségvetésnek az egyházak társadalmi szolgálatára gyakorolt hatásait. Az egyházak vezetői elhatározták: közösen szólítják meg az adófizetőket, hogy rendelkezzenek személyi jövedelemadójuk egy százalékáról, hiszen ezzel a döntésükkel nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy az egyházak hatékonyabban és több embert elérve tudják végezni értékteremtő szolgálatukat.

A megbeszélés résztvevői a 2006-os országgyűlési választások kapcsán arra biztatják az egyházukhoz tartozó hívő embereket, hogy éljenek állampolgári jogukkal, vegyenek részt a választásokon, döntésüket pedig felelősen, a választási programok értékeit megvizsgálva hozzák meg.

